

BEMUTATKOZIK A

VÁRGESZTESI TURISTA ÉS VÁRBARÁT EGYESÜLET

A Várgesztesi Turista és Várbarát Egyesületet 2025-ben tíz fővel alapítottuk azzal a céllal, hogy aktívan hozzájáruljunk Várgesztes történelmi és természeti értékeinek megőrzéséhez, fejlesztéséhez és népszerűsítéséhez. Közösségünk hisz abban, hogy a helyi örökség megóvása nemcsak múltunk tisztelete, hanem a jövő építésének egyik legfontosabb alapja is. Első jelentős mérföldkövünk a gesztesi várban megvalósított közösségi régészeti feltárás volt, amelyet sikeresen bonyolítottunk le a szakmai partnerekkel együttműködve. Az ásatás nemcsak tudományos szempontból hozott kiemelkedő eredményeket, hanem megmutatta azt is, hogy a helyi közösség és az önkéntesek összefogásával valódi értékteremtő munka valósítható meg.

Kutatóárok a Gesztesi vár udvarában 2026 májusában.

A 2026. május 11. és 22. között zajló régészeti feltárás a Gesztesi vár belső várudvarán sok tekintetben túlmutatott azon, amire eredetileg számítottunk.

Amikor a *Várgesztesi Turista és Várbarát Egyesület* részéről megfogalmazódott bennünk az igény, hogy végre meginduljon a vár régészeti eddig szinte teljesen érintetlen belső udvarának kutatása, magunk sem sejtettük, hogy néhány hét alatt ennyi új kérdés, ennyi eredmény és ennyi felismerés kerül majd felszínre.

Őszintén szólva kezdetben sokkal szerényebb eredményekre számítottunk. Az előzetes elképzelések szerint legfeljebb 80–90 centiméter vastag feltöltés lehetett a sziklafelszín fölött, és attól tartottunk, hogy az ásatás akár már az első hét végére kifulladásra jutottunk, és a belső udvar fokozatosan kezdte feltárni előttünk valódi arcát.

A munka lassan és nehezen haladt. Ez nem az a fajta régészet volt, ahol az ember minden lapátnyom után látványos leletekre bukkan. Inkább az a türelmet próbáló, klasszikus feltárómunka, amikor rétegről rétegre, centiméterről centiméterre kell visszafejteni egy hely történetét. Mégis szinte nem telt el úgy nap, hogy ne került volna elő valami, ami új irányba terelte gondolkodásunkat.

Már a második napon emberi állkapocstörödéket találtunk, később pedig sorra kerültek elő az ágyúgolyók, középkori puskagolyók, számszerű-nyílhegyek és ezüst pénzérmék. Ezek a tárgyak nem pusztán látványos leletek, hanem nagyon is konkrét bizonyítékai annak, hogy a vár története mennyire mozgalmas és sokszor erőszakos eseményeken keresztül formálódott. Különösen jelentősnek tartom a nagyszámú kőfaragvány előkerülését. Több mázsás, faragott kövek kerültek

Az ásatáson előkerült egyik Ferdinánd ezüstdénár 1564-ből

Már a második napon emberi állkapocstörödéket találtunk, később pedig sorra kerültek elő az ágyúgolyók, középkori puskagolyók, számszerű-nyílhegyek és ezüst pénzérmék. Ezek a tárgyak nem pusztán látványos leletek, hanem nagyon is konkrét bizonyítékai annak, hogy a vár története mennyire mozgalmas és sokszor erőszakos eseményeken keresztül formálódott. Különösen jelentősnek tartom a nagyszámú kőfaragvány előkerülését. Több mázsás, faragott kövek kerültek

Balról: **Dr. Schmidt Mayer Richárd**, a tatai Kuny Domokos Múzeum igazgatója, **Jámbor Keve** ásatásvezető régész és **Garaguly Kinga** a várfelújítás vezető tervezője szemlélik az előkerült középkori kutat 2026. május 22-én.

elő a kutatóárkokból – profilált építészeti elemek, igényes faragványok, amelyek világosan mutatják, hogy a vár egykor jóval reprezentatívabb képet mutathatott annál, mint amit ma a romok alapján elképzelünk. Ezeknek a súlyos köveknek a kiemelése sok esetben csak a helyi lakosok, önkéntesek és egyesületi tagok segítségével volt lehetséges. Voltak pillanatok, amikor tucatnyi ember dolgozott egyszerre egy-egy faragott kő megmozdításán. Ezek a jelenetek számomra legalább annyira fontosak voltak, mint maguk a leletek, mert megmutatták, hogy a vár ügye ma is képes közösséget teremteni. A feltárás egyik legérdekesebb eredménye a középkori, halszálla mintás téglaburkolat részleges kibontása volt. Már a mostani állapotában is jól látszik, hogy nem egyszerű használati felületről beszélünk, hanem egy tudatosan kialakított, reprezentatív udvari térről. A gondosan rakott mintázat arra utal, hogy a belső várudvar bizonyos korszakokban kifejezetten igényes, rangot és gazdasági erőt sugárzó környezet lehetett. Ebben a munkában különösen nagy szerepe volt *Németh Krisztina* kitartó és aprólékos munkájának. Az ő keze alatt vált teljessé és értelmezhetővé a burkolat szerkezete, amely az ásatás egyik leglátványosabb eredményének bizonyult.

Teljes egészében sikerült feltárnunk azt a sziklába mélyített objektumot is, amelyet az 1960-as évek kutatásai még ciszternának gondoltak. A mostani ásatás során azonban világossá vált, hogy a mintegy 180 centiméter mélyen sziklába vájt üreg inkább tárológödörként értelmez-

hető. Mai szemmel talán leginkább egy középkori „hűtőszekrényhez” hasonlíthatnánk, mely olyan hűvös tárolótér lehetett, ahol élelmiszereket vagy más romlandó készleteket helyeztek el. Ez az objektum jól példázza, hogy a régészetben milyen könnyen újraírhatják a korábbi elképzeléseket az új megfigyelések.

A legnagyobb szenzációt kétségtelenül az utolsó előtti nap előkerült díszes kút jelentette. A téglával kirakott oldalfal és a faragott kávamaradványok alapján egyértelmű, hogy különleges jelentőségű objektumról beszélünk. A kút jelenlegi ismereteink szerint érintetlennek tűnik, és könnyen elképzelhető, hogy olyan leleteket rejt, amelyek alapvetően új adalékokkal szolgálhatnak a vár történetéhez.

A kút megtalálása önmagában is emlékezetes pillanat volt. *Kovács Rita* és *Szoboszlai Gergő* munkája nélkül aligha jutottunk volna el idáig ilyen gyorsan. *Rita* ráadásul az ásatás során férfiakat megszégyenítő erővel dolgozott. Sokszor ő maga dobálta ki az árkokból a több tízkilós köveket, miközben a legnehezebb fizikai munkából is ugyanúgy kivette a részét, mint a finomabb régészeti bontásból.

És itt válik igazán fontossá hangsúlyozni, hogy a munka valójában még csak most kezdődik. Ott van még a mélyben húzódó falmaradvány, amely szerkezete alapján akár római kori eredetű is lehet, bár ezt egyelőre semmilyen közvetlen leletanyag nem támasztja alá. Ott van a teljes mélységében még fel nem tárt kút. Ott vannak azok a rétegek, amelyekhez eddig egyszerűen nem jutottunk

el. Ezeket a kérdéseket mind tisztázni kell. A vár történetének számos fejezete ma még továbbra is a föld alatt rejtőzik.

Nem volt egyszerű előteremteni a mostani ásatás anyagi hátterét sem. Hosszú hónapokon keresztül próbáltuk összegyűjteni a szükséges forrásokat, és voltak pillanatok, amikor magunk sem hittük biztosan, hogy sikerül elindítani a kutatást. Végül azonban akadtak olyan mecénások is, akik jelentős támogatást nyújtottak, mégsem szeretnék, hogy nevük nyilvánosságra kerüljön. Nekik különösen nagy hálával tartozunk. Ugyancsak meg kell említenem az egyesület azon tagjait, akik saját lehetőségeiket meghaladó módon segítették a feltárást. Az ő esetükben valóban úgy érzem, hogy egy egyszerű „köszönöm” kevés lenne.

És ugyanilyen hálával tartozunk a régészeti szakmai stábnak is. **Jámbor Keve** vezető régész szakmai irányítása végig rendkívül magabiztos és professzionális volt. Az ásatás sokszor nehéz, gyors döntéseket igénylő helyzeteiben olyan nyugalommal és szakmai biztonsággal vezette a munkát, amely nélkül ezek az eredmények aligha születhettek volna meg.

Ugyancsak erőn felüli munkát végeztek a Magyar Nemzeti Múzeum további munkatársai: *Szoboszlai Gergő*, *Nagy Levente* és *Bús Bence*. Az a fizikai és szellemi munka, amelyet nap mint nap elvégeztek a sokszor rendkívül nehéz körülmények között, messze túlmutatott azon, amit egy ilyen feltáráshoz általában elképzelünk.

A gesztesiek számára pedig különösen fontos kérdés, hogy a vár mihamarabb újra megnyithassa kapuit. A vár nem egyszerűen műemlék vagy turistalátványosság. A falu identitásának egyik legfontosabb része.

A mostani feltárást ebből a szempontból sem pusztán tudományos jelentőségű. Azzal, hogy régészeti feltárjuk ezt az eddig szinte teljesen ismeretlen belső udvart, nemcsak új felfedezéseket teszünk, hanem egy lépéssel közelebb kerülünk ahhoz is, hogy a vár újra látogatható legyen.

Őseink évszázadokon keresztül kőbányának használták a várat. A falak kövei lassan széthordódtak a környék házaiba és gazdasági épületeibe. Ez a történelem része. Talán most jött el az az idő, amikor mi, gesztesiek is visszaadhatunk valamit a várnak.

Nemcsak a múlt miatt, hanem a jövő miatt is.

Mert a Gesztesi vár jövője bizonyos értelemben a falu jövője is.

Ha sikerül új életet adni neki, abból nemcsak a jelenlegi generáció profitálhat, hanem azok a gyerekek is, akik ma még csak kíváncsian nézik a hegyen megbúvó vár falait, és számukra a vár egyelőre nem jelent mást, mint egy régóta zárva tartó, titokzatos helyet, ahová életükben még egyszer sem adatott meg a lehetőség, hogy beléphessenek, bejárassák és birtokba vehessék.

Ezért kérek mindenkit – gesztesieket, elszármazottakat, a vár barátait és mindazokat, akiknek fontos ez a hely –, hogy lehetőségeikhez mérten próbálják segíteni ezt a munkát. Anyagi támogatással, önkéntes munkával, kapcsolatokkal vagy egyszerűen azal, hogy magukénak érzik ezt az ügyet.

Mindannyiunk közös érdeke, hogy mihamarabb újra birtokba vehessük a várunkat.

Hartdéken Ákos

elnök

Várgesztesi Turista és Várbarát Egyesület

Az előkerült téglá járófelület tisztítása

Az utolsó napokban megtalált középkori kút szája

Egy ásatás, ami átírhatja a vár történetét

Jámbor Keve ásatásvezető régész (jobbra) a reggeli eligazítást tartja az önkénteseknek

járószintet, az in situ faragott köveket és a szenzációs kutat is. Sorra kerültek elő a török korhoz és a késő középkorhoz köthető edény-, pohár-, fazéktöredékek, kések, ólomgolyók, ágyúgolyók, nyílhegyek, pénzérmék és a további azonosításra váró nagyszámú régészeti leletanyag. A második hét végére hatalmas munka állt már a csapat mögött és a fáradtság ellenére abban egyetértettünk, hogy elköpesztő emlékegyanyag került elő és biztosan érdemes lenne elvégezni a teljes feltárást és megkutatni azokat a részeket, melyeket eredetileg is terveztünk, azonban az előre nem látható mélységek és feladatok miatt nem kezdtünk el. Hálával tartozom *Hartdéken Ákos*nak és a *Várgesztesi Turista és Várbarát Egyesület* valamennyi tagjának, amiért megszervezték és adminisztrálták a feltárást, valamint a várgesztesieknek és az önkénteseknek, hiszen mindennap kijöttek segíteni, akármilyen feladatot bízta rájuk, azt örömmel és érdeklődve végezték el. Köszönet illeti munkatársaimat is, amiért időt, energiát tudtak szakítani az ásatásra. Még rengeteg munka áll előttünk, bízom benne, hogy lesz lehetőségünk a munkálatok folytatására.

Jámbor Keve
feltárást vezető régész

A várgesztesi vár feltárási vezetésére a vár eddigi kutatója, *Feld István* régész, egyetemi tanár kért fel. Már akkor hatalmas megtiszteltetésnek éreztem, hogy egy ilyen jelentős történelmi szereppel bíró várban vezethetek ásatást. A feltárási tervezési fázisában úgy véltük, hogy rövid idő alatt végzünk a feladattal, mivel várhatóan a várnak különböző építési törmelékei jelentkeznek majd, illetve a 20. század közműárkait fogjuk csak megtalálni. Nagyobb talán nem is tévedhettünk volna.

Az első hét kitartó munkájának köszönhetően a várudvaron az elmúlt évszázadokban felhalmozott és elplanírozott építési törmelékeit sikerült több szelvényben kibontani és dokumentálni. Nem kis munka volt ez, hiszen már a felszín közelében is nagyméretű kődarabok és faragott kövek jelentkeztek. A nehéz munkában a várgesztesiek és a más helyekről jelentkezett önkéntesek kitartóan és lelkesen vettek részt, bebizonyítva, hogy nem csak nézelődni jöttek, hanem azért, hogy aktívan hozzájáruljanak a várudvar feltáráshoz. A felső 50-70 cm-en a 20. század során megbolygatott és az udvarra hordott építési törmelék, török kori, újkori kerámiaanyag és modern szemét került elő.

A második héten ahogy a szelvényekben elértük a régészeti korú rétegeket és objektumokat, egyszerre felgyorsultak az események, hiszen minden pillanatban valami új került elő az udvar különböző pontjairól, mindeközben le is lassultak a bontómunkálatok, mivel dokumentáltuk az égési felületeket, a nagyszerű állapotban megmaradt téglá

Kőből faragott közepes méretű
ágyúgolyó

Emberi állkapocstöredék a végvári időkből

Csontok és kerámiatöredékek elcsomagolásra várva

A feltárás egy építész szemszögéből

Meghatározó élmény volt részt venni az udvar feltárásában, ahol 2 héten keresztül a legkülönbözőbb háttérű önkéntesek és szakmabeliek igyekeztek szervezeten, ugyanazon cél érdekében tevékenykedni: hogy minél többet megtudhassunk a helyszínről és az itt egykor folyó életéről.

A falak, csöndben dacolva az idővel a régészeti rétegekhez képest jóval szótlanabbak, ezzel szemben egy feltárás olyan megismételhetetlen pillanatokot rejteget, melyek nehezen hagynak hidegen bárkit, aki bármennyire is szereti a történelmet, vagy ezt az épületet. Kézzel érinteni olyan tárgyakat, melyeket 500 éve használtak utoljára, csontokat megtalálni, ami lehetett akár egy egykor itt élő katona ebédjének maradványa, de akár egy itt harcoló saját porladó csontja is, megismételhetetlen találkozás!

Lassan 10 éve kezdtünk el Gesztes várával foglalkozni először, azóta folyamatosan gondolkodunk, vajon hogyan néztek ki az épület ma már nem álló részei, milyen volt az élet itt akár, amikor királyi vadászkastély volt, akár amikor végvár. A feltárás bebizonyította, hogy hiába ismerünk sok középkori várat, az egykori valóság mindig sokkal izgalmasabb, mint amit ma, sémák alapján el tudunk képzelni.

A 2026. május 11. és 22. között zajló régészeti feltárás a gesztesi vár eddig kevésbé kutatott belső várudvarán számos olyan eredményt hozott, amelyek jelentősen túlmutatnak az előzetes várakozásokon, és több ponton is befolyásolják a vár helyreállításával kapcsolatos tervezési munkákat.

A feltárás egyik legfontosabb eredménye annak felismerése, hogy a várudvar alatt nem a korábban feltételezett, a két szárny alatt a járószint közelében meglévő sziklafelszín található, hanem egy jelentős mélységű, – akár védelmi célokra kialakított – árok. Ez megmagyarázza a jelenleg itt álló épület elosztását is: a két magaslaton két „torony” jellegű épület, közös fallal körülvéve, igazolja azt az állítást, miszerint a történelmi időkben mindig roppant célszerűen választották ki az építkezések helyszínét, főleg terepalakulatokhoz, de pl. nap-

járásoz is igazítva. Feltételezés szerint ez akár a vár legkorábbi építési periódusához kapcsolódó védelmi elem is lehetett. Nem zárható ki, hogy az árok a *Feld István* által korábban azonosított, a jelenlegi várépület előzményének tekinthető, a keleti szárnyban található, korai erődített épület vagy lakótorony védelmét szolgálta.

A feltárt rétegek összetettsége egy rendkívül mozgalmas használat- és pusztulástörténetre utal. Az előkerült kő ágyúgolyók, löfegyverlövödékek, emberi és állati csontmaradványok, valamint a nagyszámú középkori kerámialelet a vár katonai és mindennapi életének különböző időszakait reprezentálják. Kiemelkedő jelentőségűek az építészeti kőfaragványok is: gazdagon profilált kútkáva-elemek, faragott nyílászokeret-töredékek, valamint egy kőfaragójellel ellátott római vízvezeték-kő került elő, részben eredeti helyzetben, részben másodlagosan.

Építészeti szempontból a feltárás legjelentősebb eredménye egy gondosan kialakított, halszálla mintázatú téglaburkolat előkerülése. A burkolat pontos keltezése további kutatásokat igényel, ugyanakkor már most jól illeszkedik azokhoz az építészeti megfigyelésekhez, amelyek a téglatudatos és magas színvonalú alkalmazását igazolják a vár különböző-korai-építési periódusaiban. A téglamegjelenik a gótikus nyílászokeretek feletti kiváltó falazatokban, konzolhelyek kifalazásában, valamint a török kori átépítések során kialakított lőréses és boltozatok szerkezetében is.

A most feltárt burkolat ugyanakkor túlmutat a szerkezeti szerepen. A gondosan szerkesztett mintázat egyértelműen reprezentatív udvari tér kialakítására utal, amely azt bizonyítja, hogy a belső várudvar egyes korszakokban nem csupán közlekedési vagy gazdasági funkciót látott el, hanem a vár rangját és építetőinek társadalmi státuszát is kifejező térként működött.

A feltárás eredményei közvetlen hatással vannak a folyamatban lévő tervezési munkákra. A régészeti leletek és az újonnan megismert rétegtani viszonyok több ponton szükségessé teszik a korábban

Az állagvédelmi munkálatok 1. ütemének befejezése.

A megrendelő, tervező, kivitelező, műszaki ellenőrök képviselői

elkészített tervek módosítását. A tervezői feladatokat a ZACC Építészirodával együttműködésben folyamatosan felülvizsgáljuk, ugyanakkor további változtatások lehetőségével is számolnunk kell, amelyek a kivitelezés során, tervezői művezetés keretében valósíthatók meg.

A jelenlegi elképzelések szerint a belső udvar tervezett kőburkolata helyett célszerűbb lehet a feltárt történeti előzményekhez jobban igazodó, fagyálló téglaburkolat alkalmazása, a megtalált minta szerinti rakásmóddal rakva. A régészeti értékek megóvása érdekében a korábban tervezett rétegrend is módosításra szorulhat: várhatóan el kell tekinteni a CKT réteg és a medencefólia alkalmazását, hogy a feltárt történeti rétegek és objektumok hosszú távú védelme biztosítható legyen.

Külön figyelmet érdemel a feltárás során előkerült kút, amelynek bemutatása műemléki és turisztikai

szempontból egyaránt indokolt. A jelenlegi tervezési irány szerint a fennmaradt eredeti kőelemek felhasználásával és szükséges kiegészítésével olyan bemutatási forma kialakítása javasolt, amely hiteles módon érzékelteti az egykori szerkezet jelentőségét, használati funkcióját, ugyanakkor a látogatók számára is értelmezhetővé teszi annak történeti szerepét. Különlegesen érdekes a kútkáva belső ívén, a használatból eredő kopások nyoma: a vízvételhez használt vödört tartó egykori kötél vagy lánc több kis árkot koptatott ki az évszázadok során.

A terepi munkák lezárását követően jelenleg a részletes dokumentáció, felmérés és adatrögzítés zajlik. Az ideiglenes kutatóárkok visszatemetése ezt követően, a műemlékvédelmi és állagmegóvási szempontok figyelembevételével történik meg.

A feltárás sikeréhez jelentős mértékben hozzájárult a nagyszámú helyi és országos önkéntes részvétele, valamint a szakmai szervezetek támogatása. A helyszínt több alkalommal felkeresték a kulturális örökségvédelem és a régészet meghatározó szakemberei, köztük *Dr. Schmidt Mayer Richárd*, a tatai Kuny Domokos Múzeum igazgatója, *Koós István* régész, valamint a Társadalmi Kapcsolatokért és Kultúráért Felelős Minisztérium Műemlékvédelméért és Kulturális Örökség Védelméért Felelős Helyettes Államtitkárság Műemlékfejlesztési Főosztály Műemléki Tervezési Osztály műemlékvédelmi szakterületének képviselői. Az érdeklődés jól mutatja, hogy a feltárás eredményei a gesztési vár jövőbeli helyreállítása és tudományos értelmezése szempontjából országos jelentőségűnek tekinthetők.

Garaguly Kinga

építész tervező, műemléki szakértő

Társadalmi Kapcsolatokért és
Kultúráért Felelős Minisztérium

Angliából is érkezett segítség

Ritkán adódik lehetőség egy angliai detectoros számára, hogy egy magyarországi középkori vár régészeti feltárásán segédkezzon, ezért amikor *Hartdégen Ákos* megkérdezte, érdekelne-e a lehetőség, azonnal igent mondtam. Rövid időn belül már foglaltam is a repülőjegyet, és utólag biztosan állíthatom, hogy egy pillanatig sem bántam meg a döntést.

A gesztési várban töltött hét során a *Minelab Manticore* detektorral dolgoztam, elsősorban a feltárási szelvények környezetében, a meddőhányókon, valamint a vár körüli területeken. A helyszín adottságai miatt a kisebb, 11 colos keresőfejet választottam, ami a szűkebb terekben és a sok modern fémszemét között is jól hasz-

nálhatónak bizonyult. Az első napok főként a megfelelő beállítások megtalálásával teltek, de hamarosan megérkeztek az első eredmények is. A meddőhányóból előkerült egy 1546-os I. Ferdinánd ezüst dénár, amelyet további érmeleletek követtek. Különösen emlékezetes volt egy II. Ulászló korabeli cseh ezüst pfennig megtalálása, amely a várhegy keleti oldaláról került elő. A hét végére egy újabb, 1559-es I. Ferdinánd-féle ezüst dénárral is gyarapodott a leletanyag.

Az érmék mellett számos más érdekes tárgy is előkerült. Találtam több puskaagolyót, ágyúagolyó-töredékeket, egy középkori nyílhegyet, valamint egy kis bronzcsatot is, amely közel két méter mélyről került elő az egyik kutatóárból.

A leletek jól mutatják, hogy a vár környezete még ma is számos történeti emléket rejt.

Külön érdekességet jelentett két réztáblácska megtalálása. Az egyikben Csonka Ferenc neve szerepelt, a másikon pedig Ankner Béláé, akinek neve a vár turisztikai és kutatástörténeti múltjából is ismert. Ezek a tárgyak a vár 20. századi történetének érdekes emlékei lehetnek.

A hét során lehetőségem volt szorosan együttműködni a feltárást vezető régészekkel, akik pontosan meghatározták azokat a területeket, ahol a műszeres kutatás a legtöbb eredménnyel kecsegtetett. Nagy öröm volt

Benkő Benedek

számomra, hogy a detectoros kutatás több esetben is hozzájárulhatott a feltárást előkerült leletanyag bővítéséhez és dokumentálásához.

Összességében rendkívül tartalmas és emlékezetes hetet töltöttem Gesztesen. Nemcsak értékes leletek kerültek elő, hanem egy olyan szakmailag felkészült, ugyanakkor rendkívül barátságos csapatot is megismerhettem, amelynek öröm volt a tagjai között dolgozni. Bízom benne, hogy a jövőben ismét lehetőség nyílik hasonló együttműködésre a gesztesi vár kutatásában.

Benkő Benedek „Benny”
detectoros

Akik velünk írták a történelmet

A gesztesi vár 2026. évi közösségi régészeti feltárása nem valósulhatott volna meg az önkéntesek lelkes és kitartó munkája nélkül. Az ország különböző pontjairól, sőt külföldről is érkeztek segítők, akik ásóval, lapáttal, talicskával és fáradhatatlan lelkesedéssel járultak hozzá a kutatás sikeréhez. Bár a lista bizonyára nem teljes, ezúton is szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik idejüket és energiájukat áldozták a gesztesi vár múltjának feltárására:

Adamik Dániel, Báles Erika, Baricza Gábor, Berki János és lánya, Bodó Péter, Celics Angéla, Csorba Hunóra, Csorba-Marx Hilda, Csorba Ugocsa, Cseke Norbert, Dr Kusnyerik Mónika, Ecker Gabriella, Eckné Csákvári Valéria, Fenyvesi-Csutha Viktória, Fenyvesi Zoltán, Fidrich Márk, Füstös András, Garaguly Kinga, Győri Judit, Győri Judit és lánya, Hajnal Gábor, Hammer Bendegúz, Heszler Gábor, Horváth Marina, Horváth Sára, Imrő Hanna Dóra, Katzer Ákos, Kellner Balázs, Kluber Petra, Kóródi Erika, Kóródi Miriam, Kusnyér Endre, Lábár Zoltán, Levdar Andrea, Menoni Kornél, Nagy Anna Katalin, Nagy Zoltán, Nederman László, Pfiszterer Ilona Ilkó, Pillmann Tamas, Rieder Roland, Riesing István és fia István, Rising Károlyné Cirmi, Rodé Flóra, Rodé Lajos, Rodé Lajosné Emese, Rodé Nóra, Schaffer Ervin, Schaffer Huba, Schalkhammer József Sali, Schorf Ádám, Sebestyén Katalin, Sipos Gergő, Stöberl Sándor, Szabó Zoltán, Székedi Tamás, Szolga Róbert, Takács Szilveszter, Ujszászi Balázs, Veres Gábor

A római korinak vélt kőfaragvány a kiemelés után

A lépcső alatti tárológödör feltárás közben

A történet még nem ért véget...

Rövid távú céljaink között szerepel a jelenlegi régészeti feltárás továbbvitele és befejezése, valamint egy újabb ásatás előkészítése, amely a kevéssé ismert gesztesi vár nyugati védműveinek és falainak tisztázását célozza. Emellett fontos feladatunknak tartjuk a gesztesi alsó fürdőgát renoválását és vízmegtartó képességének helyreállítását.

sát, továbbá helyi turistaattrakciók kialakítását, a meglévő turisztikai elemek felújítását és folyamatos karbantartását.

Hosszú távon szeretnénk, ha Várgesztes és a gesztesi vár nemcsak történelmi emlékhelyként, hanem élő, folyamatosan fejlődő közösségi és turisztikai térként is ismertté válna.

A 2026-os feltárás minden várakozásunkat felülmúlta. A belső udvar mélye olyan emlékeket rejtett, amelyek alapjaiban változtathatják meg mindazt, amit eddig a Gesztesi várról tudtunk. Előkerültek középkori járósínek, faragott kövek, fegyverek, pénzérmék, egy különleges tárológödör és egy díszes, téglával kirakott középkori kút is, amelynek teljes feltárása még csak most kezdődik. De a föld alatt továbbra

is ott rejtőznek azok a rétegek és titkok, amelyekhez eddig még nem juthattunk el. A munka folytatásához azonban segítségre van szükségünk. Ha Önnek is fontos a Gesztesi vár jövője, és szeretné támogatni a további régészeti kutatásokat, kérjük, lehetőségéhez mérten járuljon hozzá a feltárás folytatásához. Minden támogatás számít.

Nemcsak köveket és falakat mentünk meg, hanem egy közösség múltját, emlékezetét és jövőjét is.

Adományozás

Átutalással az alábbi számlaszámra:

Várgesztesi Turista és Várbarát Egyesület (VTVE)
Raiffeisen Bank Zrt.

12028209-02035390-00100007

Köszönjük mindazoknak, akik segítenek abban, hogy a Gesztesi vár története tovább folytatódhasson.

